

آشفته‌گی سیاسی؛ سرنوشت وحدت ملی چه خواهد شد؟

سرمقاله

وضعیت را آشفته تر نسازید

حفیظ الله زکی

حکومت وحدت ملی از مشروعیت ضعیف قانونی برخوردار می باشد. حکومت ها در نتیجه انتخابات به وجود می آیند. انتخابات فرایند گردش نخبگان را آسانتر می سازد و از استبداد و تمرکز قدرت جلوگیری می کند. فلسفه یک انتخابات آزاد، عادلانه و شفاف این است که برنده و بازنده داشته باشد و روند انتخابات گام به گام مطابق با قانون اساسی و انتخابات به پیش برود. ولی انتخابات سوم ریاست جمهوری به جنجال های سیاسی انجامید و کشور را تا مرز درگیری های خونین داخلی سوق داد. در انتخابات ریاست جمهوری برنده و بازنده اعلام نشد و حکومت مصلحتی پسر مبنای توافقنامه سیاسی میان دو تیم انتخاباتی شکل گرفت.

پس در ایجاد حکومت وحدت ملی قانون اساسی و قانون انتخابات نادیده گرفته شد و این انتخابات بر بنیاد قانون اساسی و انتخابات تشکیل نگردید. توافقنامه سیاسی مبنای قانونی ندارد و در هیچ جای قانون و تحت هیچ شرایطی چنین توافقنامه ای پیش بینی نشده است. اصل مسأله این است که آیا انتخابات درست بوده یا نه؟ اگر درست بوده باید برنده و بازنده داشته باشد و تیم برنده حکومت را در دست بگیرد. اگر درست نبوده و سطح تقلب در آن چشمگیر بوده، پس باید انتخابات باطل اعلام می شد.

تقسیم ۵۰-۵۰ قدرت میان دو تیم رقیب از اصل با قوانین رسمی کشور مغایرت دارد، اما این که چرا تقسیم قدرت مساوی میان دو تیم انتخاباتی با مخالفت های عمومی روبرو نگردید و اعتراضات گسترده را در کشور دامن نزد، دلایل در نظر گرفتن مصالح بالاتر بود که به ثبات و پایداری نظام سیاسی در کشور ارتباط می گرفت. خطر سقوط نظام و شروع فصل تازه ای از ناامنی، اغتشاش و جنگ، مردم را مجبور کرد تا از توافقنامه سیاسی استقبال کنند و سلطه حکومت توافق را بپذیرند.

گرچند مقامات بلندپایه حکومتی، که از پوست و گوشت و حتا استخوان مردم فقیر و گرسنه، کاخ های بلند و مفسن ساخته و فرش و سفره شان را از خون هزاران نفری رنگین می کنند که در رویدادهای مختلف در این کشور کشته می شوند، نمی توانند وضعیت فلاکت بار این مردم را درک کنند؛ اما باید گفته شود که امروز مردم در غفلت دولتمداران با فجايع فقر، گرسنگی، بیکاری و ناامنی دست و پنجه نرم می کنند. مردم همه روزه در خانه ها قریه ها و مسیرهای رفت و آمدشان کشته می شوند. مردم قدرت تأمین نیازمندی های اولیه شان را ندارند. آزمون روانی خانواده ها برهم ریخته و زندگی به تمام معنا به یک جهنم تبدیل شده است. با این حال مردم از حکومت می خواهند که با اختلافات شان پیش از این آنان را به ثباتی و نابودی نکشانند.

اختلافات سران حکومت وحدت ملی تا هنوز تاوان ها و خسارت های جبران ناپذیری را بر زندگی، اقتصاد و امنیت مردم وارد کرده و امنیت شغلی آنها را به مخاطره انداخته است. این حکومت نه برای مردم امنیت آورده توانست و نه وضعیت مشتقت بار زندگی آنان را به لحاظ اقتصادی بهبود بخشید، پس حداقل انتظار این است که نظم نیم بند موجود را حفظ کرده و بیش از این سبب تباهی و سرگردانی مردم نگردند.

امروز مردم افغانستان علاوه بر شبکه های تروریستی با مافیای قاچاق مواد مخدر، فساد اداری و ناکارایی های سیاسی دست به گریبان می باشند. همه روزه این مردم جان می دهند، اموال و سرمایه شان در رویدادهای مختلف از بین می روند و شغل و کار و بارشان با خطر روبرو می شوند و در مسیر پیشرفت شان دهها چالش و مانع ایجاد می شود. پس حکومت کجاست؟ آیا تأمین امنیت جانی، مالی و شغلی شهروندان وظیفه دولت نیست؟ پس چرا دولت در انجام وظایف و مسؤلیت های خود کوتاهی می کند؟ سران حکومت باید بدانند که مردم امروز آگاهانه تصمیم می گیرند و ممکن است بسیاری از کاستی ها را به خاطر مصالح بالاتر نادیده بگیرند، اما اگر مقامات خود مصالح و منافع عمومی را قربانی منفعت های شخصی و گروهی کنند، ممکن است افغانستان با رویدادهای ناخواسته و غیر قابل کنترلی روبرو گردد.

وضعیت سیاسی کشور پس از انتقاد تند داکتر عبدالله عبدالله رئیس اجرائیه از رئیس جمهور غنی، دچار آشفته‌گی شده است و تنش های درون حکومتی رهبران حکومت وحدت ملی اوج گرفته است. رئیس اجرائیه در سخنرانی خود به مناسبت روز جوانان، از تنش ها میان خود و رئیس جمهور برده برداشت و گفت که سه ماه می شود که او و رئیس جمهور حتی یک ساعت هم گفتگو نکرده اند. آقای عبدالله همچنان رئیس جمهور را متهم به بی حوصله بودن کرد و گفت: «کسی که حوصله بحث را ندارد، لیاقت ریاست را ندارد.» همچنان رئیس اجرائیه به مشکلاتی در عملی شدن توافقنامه حکومت وحدت ملی در بخش اصلاحات انتخاباتی، توزیع شانسنامه‌های الکترونیکی و تعیین افراد در پست‌های کلیدی دولتی اشاره کرد و گفت همه باید مسئولانه برخورد کنند. آقای عبدالله همچنانگفته بود: «باید تصمیم را با مشورت بگیریم. با تصمیم بدون مشورت تمام حکومت وحدت ملی زیر سوال می‌رود، مردم همین توقع را از ما دارند. اگر موافقتنامه حکومت وحدت ملی به معنای وتوی امر رئیس جمهوری نیست به معنی خودسری هم نیست.»

ارگ در واکنش به گفته های رئیس اجرائیه، با انتشار خبرنامه، ابراز تأسف کرده است و سخنان رئیس اجرائیه را خلاف موازین و روحیه دولت داری خوانده است. ارگ در خبرنامه خود گفته است که حکومت داری بر اصول و ضوابط قانونی استوار است و بر مبنای آن عمل می شود. ارگ همچنان گفته است که کار حکومت وحدت ملی به حیث مجموع ادامه می یابد و به زودی در مورد اظهارات رئیس اجرائیه بحث های جدی و موثر صورت خواهد گرفت.

پس از تشکیل حکومت وحدت ملی، ریاست اجرائیه هر از گاهی در مقابل تصمیم های ریاست جمهوری مخالفت نشان داده است و از تنش های درون حکومتی برده برداشته است. از جمله ریاست اجرائیه در برابر تقرر یوسف نورستانی رئیس پیشین کمیسیون مستقل انتخابات از سوی رئیس جمهور، بحیث سفير افغانستان در استرالیا به شدت مخالفت نشان داد.

اما اظهارات اخیر رئیس اجرائیه متفاوت از

مهدی مدبر

خواهد قدرت حلقه متصل به داکتر عبدالله را نشان دهد و به ریاست جمهوری بگوید که تیم اصلاحات و همگرایی، همانان که بعد از امضای موافقت نامه سیاسی حکومت وحدت ملی به ریاست جمهوری آقای غنی مشروعیت بخشید، اکنون می تواند آن را به چالش بکشد. نکته دیگری که می توان از گردهم آیی اعضای سابق تیم اصلاحات و همگرایی و متحدان ریاست اجرائیه برداشت کرد این است که رئیس اجرائیه می خواهد اختلافات او و رئیس جمهور با میانجیگری افراد با نفوذ سیاسی و کسانی که می توانند در روند سیاسی افغانستان تأثیر گذار باشد، حل گردد و این تنش ها به نفعی پایان سیاسی داشته باشد.

اما جدا از همه بازی های سیاسی که ممکن است پشت این سناریو نهفته باشد، اختلافات دورنی رهبران حکومت وحدت ملی، وضعیت سیاسی کشور را بیش از هر زمانی بسوی آشفته‌گی سوق داده است و نگرانی های شهروندان کشور را از وخیم شدن اوضاع سیاسی کشور، بصورت بی سابقه افزایش داده است. استیصال سیاسی رهبران حکومت وحدت ملی و وضعیت مشکلات کنونی فایق آیند و ثبات سیاسی،

هر زمانی تا امید می کند و آینده ی مبهم را در برابر آنها قرار می دهد. این روزها وضعیت امنیتی کشور به شدت نگران کننده است. جنگ در هلمند و کندز و دیگر نقاط کشور ادامه دارد، دشمن با تجهیزات پیشرفته در برابر نیروهای امنیتی کشور قرار گرفته است، اما رهبران حکومت وحدت ملی بجای اینکه روی مسئله امنیتی کشور تمرکز کنند و استراتژی جنگ کشور را با دقت دنبال کنند، به درگیری های درون حکومتی روی آورده اند و تنش های سیاسی را به اوجش رسانده است.

تداوم یک چنین وضعیتی جدا از اینکه کشور را بسوی نا امنی بیشتر سوق می دهد و روحیه و مسورال نیروهای امنیتی کشور را تضعیف می کند، جایگاه حکومت وحدت ملی را نیز در افکار عامه، تنزل می دهد و شهروندان کشور باور و اعتماد شان را به رهبران فعلی حکومت وحدت ملی از دست خواهند داد.

در وضعیت کنونی کشور که فقر اقتصادی، بیکاری، بحران های اجتماعی و بحران امنیتی به اوج خود رسیده است، همه به یک وحدت و هماهنگی نیاز دارند تا بتوانند بر مشکلات کنونی فایق آیند و ثبات سیاسی،

بهرام محبی/قسمت دوم و پایانی

کارل پوپر و اندیشه عدالت

بهرام محبی/قسمت دوم و پایانی

بهرام محبی/قسمت دوم و پایانی

بهرام محبی/قسمت دوم و پایانی

بهرام محبی/قسمت دوم و پایانی

کارتون روز

بهرام محبی/قسمت دوم و پایانی

بدون شرح

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله ییاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: داکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتوربست: خالق علی زاده

دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۷